



Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

29. Quot fuerint socij S. Willibrordi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

Obtenta licentia prædicandi à Pipino, & data missione
in citeriorem Frisiā, S. Willibrordus Romam pergit
ad Sergium Pontificem. Sed antequam de eius itione ad
Urbem agamus, dicenda prius multa de sociis S. Willi-
brordi, quot & quinā fuerint: de Pipinis eorumque missi-
onibus, tam ad huius historiæ quā tractamus cognitionem
& intelligentiam, quam aliarum istius temporis perquam
necessaria, quorum ignorantie mirum Chaos in historias
est adiectum.

DISSERTATIO XXIX.

Quot fuerint socij S. Willibrordi?

Alij S. Willibrordum cum duodecim Socijs ad-
uenientem proponunt, ac si præter illum duo-
decim alij adfuerint. Ita N. Harpsfeldius, Fas-
ciculus temporum, Trithemius in compendio
Regum Francorum. Alij cum vndecim, & duo-
decim sint ipsomet S. Willibrordo adnumerato: quæ sup-
putatio est communis & longè verior. Est Marcellini apud
Surium i. Martij, Leydensis, Hedæ, Molani, Miræ, Ha-
ræ, Hamconij, Furmerij lib. 3. cap. 6. passimque tenetur,
& convincit Beda loquens de missis à Sancto Egberto:
qui cum, inquit, illò (in Frisiā) aduenissent, erant enim
numero duodecim, diuenterunt ad Pipinum: &c. significans tam
Willibrordum, quam alios collectim sumptos, fuisse nu-
mero duodecim, nec Willibrordum à duodenario nume-
ro segregat. Existimo illos qui eum cum duodecim in Fri-
siā nauigantem referunt, duodenario numero ipsius in-
cludere licet duriore modo loquendi. Sic Harpsfeldius
postquam dixisset S. Willibrordum cum duodecim socijs
Frisiam perrexisse, vndecim tamen solum præter Willi-
bror-

brordum enumerat. Quod ad Leydensem attinet qui ab alijs videtur dispare, obseruandum illum non tam recēsere eos, qui cum Willibrordo ex Hibernia soluerunt, quā aliquos eius Principales cooperatores, quales potuerunt a liqui postmodum superuenisse.

Petes. Quinam sint illi duodecim quos S. Egbertus Friſijs erudiendis emisit? Ref. communiter enumerantur hi: Willibrordus, Swibertus, Wigbertus, Acca, Wilibaldus, Winibaldus, duo Ewaldi, Werenfridus, Marcellinus, Lebuinus Presbyter & Adelbertus Leuita. Aliqui omisso aliquo nominatorum apponunt Ingelmundum aut Werwinum ut quidam Cornelius Hornanus Canonicus Regularis in mappa historiali edita Rhenotraiecti anno

1537.

Enumerationes hæ, quarum prior sumpta est ex Pseudo-Marcellino, qui sub nomine S. Marcellini vitam S. Swiberti tradit, turgent difficultatibus quas in particulari iam cogitamus discutere. Willibrordum & Swibertum Egberti fuisse emissarios omnino est certum, adtestante Beda & dubitare nefas. Adelbertum & Werenfridum connauigasse, non suppetit ratio cur dubitemus. De ceteris sit

DISSERTATIO XXX.

An S. Wicbertus cum Willibrordo transfretauerit in Frisiā.



Sseritur à multis in sodalitio eiusdem aduentientis fuisse Wicbertum & quidē eum qui per oraculū diuinum, detento domi S. Egberto, audaciōri animo in Frisiā velificauit, ac biennio in sterili prædicatione consumpto in Hiberniam redijt, narrante Beda lib. 5. cap. 10. Eundem Martyrio sublatum à Radbodo